

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Μιχαήλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἄμεμπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἄχραντον, χαρακτήρα ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι, Ἦ τῶν ἀγώνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας, τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαήλ θεόληπτε, Ἱεροσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμουμένος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος, Ἦ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαήλ θειότατε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἀαρῶν ὡσπερ δεῦτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νὺν κατοπτεύεις, ἔνδον γενόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος, Ἦ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάντοτε πράττων τὰ ἅτοπα, τὸν ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, Καὶ τῶν σκολήκων τὴν ἀγριότητα, ὧν μὲ ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, Λόγον καὶ φιλόανθρωπον καθικετεύουσα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὃ Δέσποτα: ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλω ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Κανόνα πίστεως καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἀρχιερεῦ Μιχαήλ, Ἱεροῖς ὕμνοις σὲ γεραίρω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε

Ἀπορρήτω λάμπας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας, Μιχαήλ θεσπέσιε,

τὸ βασίλειον, ποδηγῶν Ἱεράτευμα, καὶ Χριστοῦ ποιμαίνων, σὺ τὴν Ἐκκλησίαν παμμακάριστε.
Ῥητορεύων στόματι λαμπρῶ, πᾶσι διεσάφησας, πανευσεβῶς τὰ θεόφθεγκτα δόγματα, Μιχαὴλ
πανόλβιε, τῶν αἰρέσεων, διελέγχων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἄριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονῶς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πιστῶς προφανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ
πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καὶ δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Ἱερὸν εἰκόνισμα Θεοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, τιμητικῶς προσκυνῶν διετέλεσας, Μιχαὴλ πανίερε, καὶ τὴν
βλάσφημον γλωσσαλίαν διέλυσας, τῶν αἰρετιζόντων, λόγοις καὶ παθήμασι τροπούμενος.

Θεοτοκίον

Ἐκ γαστρὸς σου Πάναγνε σεμνή, λάμπσας ἡμῖν Ἥλιος, θεουργικαῖς ἀστραπαῖς κατεφαίδρυνεν, ἐκδιώξας
ἅπασαν, τῶν δαιμόνων τὴν σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Ὦδὴ γ'

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

Ῥεόντων προετίμηκας θεορῆμον, τὰ ἄρρευσα καὶ μένοντα δι' αἰῶνος, ποικίλως γὰρ διέπρεψας
ἀνακράζων, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐξεχύθη σοὶς χεῖλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας,
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν σου τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος
ἀναμέλπων, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι, δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἢ
βοῶμεν, Οὐκ ἔστιν ἄλλη τίς, ἐλπίς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν πανύμνητε θεοδόξαστε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη γὰρ τὸ
πνεῦμά μου, ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἰέρευσας σαυτὸν, διὰ βίου τελείου, καὶ ὤφθης Ἱερεὺς, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, παρ' οὗ δυναμούμενος,
αἰρετίζοντα στόματα, ἀπεφίμωσας, κατὰ Χριστοῦ τῆς εἰκόνας, ἀνοιγόμενα, καὶ διωκόμενος Πάτερ, τὸν
δρόμον τετέλεκας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἢ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκον

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σὲ πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἁγίῳ ναῶ σου, αἰτούμενοι
βοήθειαν, παρὰ σοῦ Ἀειπάρθενε, ρύσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ
καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἢ ἀμνάς καὶ πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν,
ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν
παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Ὦδὴ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Ἰέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης, κατέλιπες σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν Ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν

βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Χριστῷ τέθυκας.

Χωλάναντες, ἀπ' εὐθείας τῆς τρίβου κατέπεσον, εἰς βόθρον αἰρέσεως, οἱ νῦν φανέντες ἀλλότριαι, οὕσπερ ἐξεφάυλισας, Χριστοῦ τιμῶν τὴν εἰκόνα Παμμακάριστε.

Ἀπειλήφας, τῶν σῶν ἄθλων ἀξίως τὰ ἔπαθλα, Μιχαὴλ πανέντιμε, ταῖς οὐρανίαις Δυνάμεσι, νῦν συνευφραϊνόμενος, καὶ συγχορευῶν ὡς Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Ἡ γλώσσά σου, ἀνεδείχθη τοῦ Πνεύματος κάλαμος, Μιχαὴλ πανένδοξε, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, Γραφαῖς μελετήσασα, τοῦ παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε.

Λαμπόμενος, ἱερῶ καὶ τιμίῳ στολίσματι, τῆς ἱερωσύνης σου, ὁμολογία διέπρεψας, θέατρον γενόμενος, Ἀγγέλοις τε καὶ ἀνθρώποις Πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ἰθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προστάγμασιν, ἐνθέοις ῥυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, Παρθενομητορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Ὡδὴ ε'

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει

Ἐξ ἀγκαλῶν, ἀνετέθης τῷ Λόγῳ Ἱεροφάντορ, θεῖον γὰρ ἀνάθημα δεδειγμένος, ἐνδιαπρέψας, πρακτικὴ θεωρία, καὶ σοφίας καρπὸν δρεψάμενος, γέγονας ποιμὴν ἀληθῶς ἀξιόληπτος.

Ῥῆμα Θεοῦ, δαυιλῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ θεόφρον, ποταμοὺς ἀνέβλυσε διδαγμάτων, οἷς ἐντρυφῶντες, εὐφραϊνόμεθα μάκαρ, σὲ μεσίτην σαφῶς πλουτήσαντες, ἴλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ὁ θεϊκὴ, δυναστεία τὰ πάντα διακοσμήσας, σὲ ὃ θεοφάντορ ἱερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηγλαῖσε μύρω, προγινώσκων τὴν σὴν λαμπρότητα ὠφθης Ἱερεὺς γὰρ Θεοῦ μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον

Ἰσος ἡμῖν, κατὰ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσκῆνωσε Θεομητορ, Πατὴρ ἐκλάμψας, ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ἄνθρωπος ὁμοῦ, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Σωτηρίου χιτῶνα Πανεύφημε, θείας εὐφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ὁμολογίας στέφανον, πρὸς Θεοῦ ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ἵπομείνας πικρὰς ἐξορίας σοφέ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατήνησας, τοῦ Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορευῶν θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τούτου τὰ παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, Προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Νοερῶς ἐμνοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆται σοῦ Πάναγνε κήσιν, συμβολικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπησι, θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Σ υ ν α ξ ἰ ὶ ο ν

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαήλ τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχοι

- Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπρέπας βίω,
- Λύη Μιχαήλ, οἷα κούφη πομφόλυς.
- Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Μιχαήλ ἀναδέδραμεν ἐκ γῆς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας μυροφόρου Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ ἐν εἰρήνῃ τελειωθείσης.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σαλωνᾶς ὁ Ῥωμαῖος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σέλευκος πριονισθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Οὐκ ἔφερε γλώσσηςσου τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, Μιχαήλ Ἰερώτατε, ἀλλ' ὑπερορίαις σέ καταδικάζει μακραῖς, ὅμως κατησχύνετο τὴν σὴν, Ἰεροκῆρυξ ὀρῶν στερρότητα.

Ἰθύνεται πάνσοφε ταῖς διδασκαίς σου, Χριστοῦ τὸ πανίερρον, ὀρθόδοξόν τε σύστημα, ἐγένου γὰρ ὄργανον θαυματουργῆ Μιχαήλ, Πνεύματι κρουόμενον, βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας τῶν δυσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστοῦ τὴν πανάχραντον Πάτερ εἰκόνα τρανώς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῶν Ἁγίων Μιχαήλ, Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Σαρκώσεως γέγονας Θεοῦ τοῦ Λόγου, Παρθένε πανάμωμε, ὠραῖον ἐνδιαίτημα, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Ἐπὶ τοῦ βήματος ἐστῶς, θεοκῆρυξ, Μιχαήλ οὐ κατεπλάγης, ἀπειλὰς τῶν ἀνόμων, ἀλλ' ἐλευθέρα φωνή, ἐβόας, Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβω τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Γνώμη στερρὰ καὶ σταθερά, συμπλεκόμενος Σοφὲ τοῖς θεομάχοις, νικητὴς ἀνεφάνης, ἔργω καὶ λόγῳ δεικνύς, ὡς δέον εἰκόνα τὴν ἄχραντον, σέβειν τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὸ πρωτότυπον εἰδώς, τῆς εἰκόνης τὴν τιμὴν ἱεροφάντορ, διαβαίνουσιν Πάτερ, ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς, συνάδων τοὺς πάντας ἐδίδαξας, σέβειν τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀνάως τοῖς πιστοῖς ἀναπηγάξεις, οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Ἀπείρω λαμπόμενος, νῦν φωτισμῷ πανόλβιε, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ ὡς παριστάμενος, τοῦ πεποθημένου σοὶ τέλους, τυχεῖν σαφῶς Πάτερ ἠξιώθης, πρὸς ὁ σπεύδων ἔδραμες, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, τὴν ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητα, ἧς ἐν γῆ τὰς ἐμφάσεις Πάτερ ἐκέκτησο, ἀλλὰ μεσιτεύων ῥυσθῆναι, σοὺς φοιτητάς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σέ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας ἀξιάγαστε.

Ἐρωθεὶς θεία χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τὸ θράσος σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῆδε, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χριστοκῆρυξ Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν δίδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον, τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.